Kayıp Haritacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kayıp Haritacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Bramblewood köyünde herkes Leo'yu tanırdı. O, ünlü haritacı Usta Elara'nın genç çırağıydı. Leo'nun sıcak kahverengi teni, kıvırcık siyah saçları vardı ve bir kulağının arkasında her zaman kırmızı bir kalem dururdu. Hardal sarısı tuniği, saatlerce çizim yapmaktan mürekkep lekeleriyle kaplıydı. Çoğu gün, Elara'ya haritalarında yardım etmekten daha çok sevdiği bir şey yoktu.

Usta Elara uzun boyluydu, gümüş rengi uzun saçları gevşek bir örgüyle toplanmıştı ve üzerinde koyu yeşil bir yol pelerini vardı. Pirinç pusulası boynundaki bir ipe asılıydı. Bir sabah, yıpranmış harita çantasını hazırladı. "Yeni bir vadiyi keşfetmeye gidiyorum," dedi. "İki gün içinde dönerim." Leo el sallayarak onu uğurladı ve yolun aşağısında gözden kayboluşunu izledi.

İki gün geçti. Sonra üç. Leo endişelendi. Elara'nın geride bıraktığı yarım kalmış haritaları çıkardı. Haritalarda kıvrımlı patikalar, bir taş kemer ve gizli bir çayır görünüyordu. "Kaybolmuş olmalı," diye fısıldadı Leo. Deri çantasına haritaları ve kırmızı kalemini koydu. Tüylü küçük köpeği Pip, kısa kuyruğunu salladı. "Hadi onu bulalım, Pip!" dedi Leo.

Leo ve Pip gün doğumunda yola çıktılar. İlk harita onları uzun çam ağaçlarının arasından kıvrılan bir patikaya götürdü. Pip'in mavi tasması, yeri koklarken şıngırdadı. "Bu taraftan!" dedi Leo, Elara'nın çizdiği kalem izlerini takip ederek. Patika silikti, ama Leo'nun keskin gözleri her ipucunu yakalıyordu. Güneş yükselene kadar yürüdüler.

Sonra harita, yosunla kaplı bir taş kemer gösterdi. Leo ve Pip altında dinlenmek için durdular. "Elara tam burada durmuş olmalı," dedi Leo, parmağıyla kemeri takip ederek. Haritada küçük bir işaret fark etti—minik bir yıldız. "Bir işaret bırakmış!" Leo gülümsedi. Pip havladı ve kuyruğunu salladı. Daha fazla ipucu bulmak için sabırsızlanarak hızla yollarına devam ettiler.

Patika dikleşti. Leo haritaya yeniden baktı. "Hemen ileride gizli bir çayır olmalı," dedi. Ama o noktaya vardıklarında, sık çalılar yolu kapatıyordu. Pip etrafı kokladı ve dar bir boşluk buldu. "Aferin oğlum!" diye sevindi Leo. Aralarından sıyrılıp kır çiçekleriyle dolu güzel bir çayıra ulaştılar. "Elara buradaydı," dedi Leo, taze çizme izlerini göstererek.

Çayırın ötesinde harita bitiyordu. Leo etrafına bakındı. "Nereye gitti?" diye merak etti. Tam o sırada Pip'in kulakları dikildi. Havayı kokladı ve kayalık bir tepeye doğru koştu. "Bekle, Pip!" diye seslendi Leo, onun peşinden koşarak. Pip, vadiye inen gizli bir patikada durdu. Leo'nun kalbi hızla çarptı. "Yeni vadi bu olmalı!"

Leo ve Pip gizli patikayı takip ederek vadiye indiler. Vadi tuhaf ve vahşiydi; uzun otlar ve kıvrılmış ağaçlarla doluydu. Leo biraz tedirgin oldu. "Elara her zaman şöyle der: başkalarına yardım etmek, tuhaf yeni yerleri keşfetmek demektir," diye kendine hatırlattı. Pip yakınında kaldı, kehribar renkli gözleri tehlikeyi kolluyordu. Tanıdık bir ses duyana kadar yürüdüler—insan sesleri!

Çalıların arasından baktılar. Aşağıda, vadinin içine yerleşmiş küçük bir köy vardı. İnsanlar inşaat yapıyor, yemek pişiriyor ve gülüşüyorlardı. Ve tam ortalarında, Usta Elara duruyordu! Pas turuncusu şalı olan bir kadına meyve sepetleri taşımada yardım ediyordu. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Kaybolmamış—yardım ediyormuş!" O ve Pip, ona katılmak için tepeden aşağı koştular.

Usta Elara başını kaldırdı ve ince, sıcak gülümsemesiyle gülümsedi. "Leo! Pip! Beni buldunuz!" dedi, mürekkepli parmaklarını pelerinine sürterek. Leo ona sıkıca sarıldı. "Çok endişelendim," dedi. Elara kıkırdadı. "Üzgünüm, Leo. Bu köyü buldum ve yardımıma ihtiyaçları var. Onları yakındaki kasabalara götürecek bir haritaları yok."

Pas turuncusu şallı kadın öne çıktı. "Ben Yaşlı Mira," dedi, sıcak ela gözleri parıldayarak. "Köyümüz hiçbir haritada yer almadı. Dünyadan kopmuş durumdayız. Güvenle seyahat edebilmemiz için bir harita çizmemize yardım edebilir misiniz?" Leo'nun gözleri parladı. "Bunu birlikte yapabiliriz!" dedi. Elara gururla başını salladı.

Sonraki iki gün boyunca Leo, Elara ve köylüler her patikayı keşfettiler. Leo kıvrımlı yolları işaretlemek için kırmızı kalemini kullandı. Pip en güvenli rotaları koklayarak buldu. Yaşlı Mira onlara taş kemerleri ve gizli çayırları gösterdi. Mesafeleri ölçtüler ve önemli noktaları not ettiler. Leo, başkalarına yardım etmenin tuhaf yeni yerleri keşfetmek anlamına gelebileceğini öğrendi.

Sonunda harita tamamlandı. Köyü, kıvrımlı patikaları, taş kemeri ve gizli çayırı gösteriyordu. Ayrıca en yakın kasabalara giden yolu da gösteriyordu. Yaşlı Mira'nın yuvarlak yüzü sevinçle ışıldadı. "Artık çocuklarımız başka köyleri ziyaret edebilir ve tüccarlar bizi bulabilir," dedi. Köylüler sevinçle bağırdılar ve Leo'nun onuruna küçük bir parti verdiler.

Ayrılma zamanı geldiğinde, Yaşlı Mira Leo'ya ahşap boncuklu bir kolye verdi. "Cesur haritacımız için," dedi. Leo kızardı. Usta Elara kolunu onun omzuna attı. "Haritalarımı takip edip beni buldun," dedi. "Ama bundan da öte, koca bir köye yardım ettin. Seninle gurur duyuyorum, Leo." Pip mutlulukla havladı, küçük pirinç çıngırağı çınladı.

Leo ve Elara harita çantaları dolu bir halde birlikte eve yürüdüler. Leo öğrendiği her şeyi düşündü. Kıvrımlı patikaları takip etmiş, gizli çayırlardan geçmiş ve kimsenin bilmediği bir köy bulmuştu. Ve köylülerin dünyayla bağlantı kurmasına yardım etmişti. "Haritacı olmak, çizgi çizmekten daha fazlasıdır," dedi Leo.

Bramblewood'a döndüğünde, Leo yeni haritayı duvara astı. Harita gizli vadiyi ve köyü gösteriyordu. "Her yerin bir hikâyesi vardır," dedi Pip'e. "Ve bazen başkalarına yardım etmek için tuhaf yeni yerleri keşfetmen gerekir." Pip kuyruğunu salladı. Leo gülümsedi, bir sonraki maceraya hazırdı. Başkalarına yardım etmenin, haritacı olmanın en güzel yanı olduğunu biliyordu.